

Ang Basahon ni Daniel - Numero Nobenta'y-Tres

Pagbutyag sa Propetikong Trilohiya sa Roma: Gikan sa Karaang Paganismo ngadto sa Modernong Paglimbong

Jeff Pippenger
2024-02-26

Gipaila sa basahon ni Daniel nga ang Roma mao ang nagapahimutang sa panan-awon, ug kana nga pagsabot gisupak sa mga Protestante sa kasaysayan sa Millerite sa dihang giila ni William Miller kining kamatuoran. Sa kataposang mga adlaw, Roma gihapon ang nagapahimutang sa panan-awon, ug karon ang Laodiceanhong Adventismo nagatindog na sa nahulog nga Protestantehong panglantaw nga ang mga tulisan sa imong katawhan mao si Antiochus Epiphanes. Ang katawhang may pakigsaad nga gilabyan lamang sa kasaysayan sa Millerite misukol sa mao gihapong kamatuoran, nga karon gisuklan sa katawhang may pakigsaad sa kataposang mga adlaw nga karon gilabyan lamang usab. Maayo kining gipahayag ni Solomon:

Ang butang nga kaniadto mao man usab ang mahinabo; ug ang nahimo mao usab ang pagabuhaton: ug walay bag-ong butang ilalum sa adlaw. Aduna bay bisan unsa nga ikasulti, Tan-awa, kini bag-o? Kini daan na sukad pa sa karaang panahon, nga atua na sa wala pa kita. Ecclesiastes 1:9, 10.

Sa paagi sa pagtagna adunay tulo ka pagpadayag sa Roma, ug ang unang duha ka pagpadayag nagaila sa mga kinaiya sa ikatulo, kay ang kamatuoran napalig-on pinaagi sa pagpamatuod sa duha.

Apan kon siya dili maminaw kanimo, nan pagdala ug usa o duha pa uban kanimo, aron pinaagi sa baba sa duha o tulo ka mga saksi ang matag pulong mapalig-on. Mateo 18:16.

Ang relihiyon sa pagano nga Roma mao ang paganoismo, ug ang paganoismo maoy usa ka peke sa tinuod nga relihiyon. Dili kini peke sa ingon kaayo nga diwa nga kasagarang masabtan ang peke nga kuwarta, kay ang paganoismo sa pagkatinuod dili gayod susama sa tinuod nga relihiyon. Apan sa pangpropeta nga diwa, kini adunay mga kinaiya sa usa ka peke. Ang Siyudad sa Roma usa ka peke sa Jerusalem, ug kini adunay usa ka templo (ang Pantheon) nga usa ka peke sa templo sa Jerusalem. Ang relihiyosong mga buhat sa paganoismo dili balaan ug yawaon, apan kini nagrepresentar sa peke nga relihiyosong mga binuhatan ni Satanas. Ang ulo sa relihiyon sa pagano nga Roma gitawag og Pontifex Maximus. Ang “Pontifex Maximus” sa sinugdan nagtumong sa labawng pari sa relihiyon sa estado sa Roma sa karaang Roma, ug ang sinugdanan niini masubay paingon sa unang yugto sa Republikang Romano. Sa paglabay sa panahon, nahimong nalambigit kini sa politikal ug relihiyosong awtoridad ug sa katapusan nahimong titulo nga gigamit sa Papa sa Romano Katolikong Simbahan karon.

Ang titulo sa pangulong pari sa pagano nga Roma mao ang Pontifex Maximus, ug kini usab mao ang titulo sa pangulong pari sa papal nga Roma, ug kini usa ka Latin nga pulong nga nagkahulogan

sa “Labing Halangdon sa Kinatas-ang Pontif.” Siya mao ang pangulong pari sa relihiyon sa estado sa Roma, ilabi na sa pagsimba sa dios nga si Jupiter. Ang Pontifex Maximus adunay dakong awtoridad ug mga katungdanan sa relihiyon, lakip ang pagdumala sa nagkalainlaing mga ritwal sa relihiyon ug pagsiguro sa husto nga pagpadagan sa kalendaryo sa relihiyon sa Roma. Ang Pontifex Maximus mao ang pangulo sa Kolehiyo sa mga Pontif (Collegium Pontificum), usa ka pundok sa mga pari nga responsable sa paghubad ug pagmintinar sa mga ritwal sa relihiyon sa Roma.

Ang pangulong pari sa Roma nga pagano ug sa Roma nga papal mao ang Pontifex Maximus; busa ang titulo sa pangulo sa modernong Roma sa kinaiyanhon mao usab ang Pontifex Maximus. Ang relihiyon sa Roma nga pagano mao ang paganismo, ug ang relihiyon sa Roma nga papal mao, ug nagpabilin gihapon nga, paganismo, apan gitabonan sa pag-angkon sa Kristiyanismo; ug ang relihiyon sa modernong Roma sa kataposang mga adlaw mahimong paganismo, nga gitabonan sa pag-angkon sa Kristiyanismo.

Ang pagano ug papal nga Roma parehong adunay piho nga yugto sa panahon diin sila maghari sa labing kinatas-ang kagahum. Ang pagano nga Roma maghari sa labing kinatas-ang kagahum sulod sa tulo ka gatos ug kan-uman ka tuig sa katumanan sa tagna sa panahon diha sa Daniel kapitulo onse, bersikulo baynte-kuwatro.

Mosulod siya sa malinawon ngadto bisan sa labing tabong mga dapit sa lalawigan; ug buhaton niya ang wala buhata sa iyang mga amahan, ni sa mga amahan sa iyang mga amahan; ipakatag niya ngadto kanila ang tukbonon, ug ang inagaw, ug ang mga bahandi: oo, magalaraw siya sa iyang mga laraw batok sa mga malig-ong salipdanan, bisan alang sa usa ka panahon. Daniel 11:24.

Ang hilisgutan sa bersikulo baynte kuwatro mao ang paganong Roma, kay sila nahimong hilisgutan na sa bersikulo disiséis, ug nagpabilin nga maoy hilisgutan hangtod sa bersikulo traynta y uno. Atong hisgutan kini nga mga bersikulo sa piho sa umaabot nga mga artikulo, apan dinhi atong ginapakita lamang nga ang tagna nagpaila nga ang paganong Roma maghari sa labing hataas nga gahum sulod sa tulo ka gatus ug saysenta ka tuig, sumala sa girepresentahan sa Roma nga “nagtagna” sa ilang mga “lalang batok sa mga malig-ong salipdanan, bisan alang sa usa ka panahon.” Ang pulong nga gihubad nga “batok” sa pagkatinuod nagpasabot ug “gikan sa,” ug ang bersikulo nagaingon nga ang Roma magamando sa kalibotan “gikan sa” mga “malig-ong salipdanan,” nga mao ang Siyudad sa Roma, ug buhaton nila kini sulod sa usa ka “panahon,” nga mao ang tulo ka gatus ug saysenta ka tuig.

Ang paganong Roma nagsugod sa paghari nga labing gamhanan sa Gubat sa Actium, niadtong 31 BC, ug mipadayon sa paghari nga labing gamhanan hangtod sa tuig 330 AD, sa dihang gibalhin ni Constantine ang kaulohan sa imperyo gikan sa kuta sa Siyudad sa Roma ngadto sa Siyudad sa Constantinople. Unya ang imperyo misugod sa iyang dungognganong pagkapukan. Ang Siyudad sa Roma mao ang matagnaong “malig-ong salipdanan” sa paganong Roma, ug sa dihang kini naghari gikan nianang siyudara kini dili mabuntog. Sa gubat nga misunod sa pagbalhin ni Constantine sa gahum, ang Siyudad sa Roma nahimong tumong sa pag-atake ni Genseric ug sa misulong nga mga barbarong tribo, nga gilarawan sa unang upat ka mga Trumpeta sa Pinadayag

kapitulo otso.

Tungod niini, diha sa Daniel kapitulo onse, bersikulo traynta ug usa, ang “mga bukton” (pagano nga Roma) nga mitindog alang sa pagkapapa, unang nagpasipala sa “balayng balaan sa kusog.” Ang Siyudad sa Roma mao ang propetikanhong “balayng balaan sa kusog” alang sa pagano ug papa nga Roma, kay sa tuig 330, uban sa pagbalhin sa pagano nga kagamhanan ngadto sa Constantinople, ang Siyudad sa Roma gibilin ngadto sa papa nga Roma nga nagasaka na. Tungod niini, ang Pinadayag kapitulo trese, bersikulo dos, nagaingon nga ang dragon (pagano nga Roma) mihatag sa papa nga Roma sa iyang “trono.” Ang “trono” mao ang dapit diin ang usa ka gahum nagmando gikan, ug sukad sa tuig 538 hangtod sa 1798, ang papa nga Roma nagmando nga labing halangdon maingon nga ang pagano nga Roma nagmando usab nga labing halangdon sulod sa “usa ka panahon.”

Ang tagna nag-ila sa usa ka piho nga yugto sa panahon sa dihang ang paganong Roma ug ang papadong Roma managhari sa labing labing kataas, ug sa dihang ilang gibuhat kini, kini magagikan sa ilang lingkoranan sa kagahum, nga mao ang Siyudad sa Roma. Ang pagkadili-mapildi sa paganong Roma natapos sa dihang sila mibiya sa Siyudad sa Roma, nga nagtimaan sa katapusan sa tulo ka gatus ug kan-uman ka tuig, nga gihulagway ingon nga usa ka “panahon” sa bersikulo baynte-kuwatro, ug sa dihang ang usa ka libo duha ka gatus ug kan-uman ka tuig sa papadong pagmando natapos niadtong 1798, gipakuha ni Napoleon ang papa gikan sa Siyudad sa Roma ug namatay siya sa pagkabihag.

Ang pagano nga Roma ug ang papal nga Roma nagapahimatuod nga ang modernong Roma magamando nga labing labaw sulod sa usa ka piho nga matagnaong yugto sa katapusang mga adlaw. “Ang panahon dili na,” apan ang yugto sa paglugos sa kapapahan sa katapusang mga adlaw usa ka piho nga yugto nga magsugod sa hapit na moabot nga balaod sa Domingo sa Tinipong Bansa ug magapadayon hangtod nga mosira ang tawhanong panahon sa pagsulay, sa dihang motindog si Miguel ug magapahayag, “Ang dili matarung, pabilina siyang dili matarung gihapon: ug ang mahugaw, pabilina siyang mahugaw gihapon: ug ang matarung, pabilina siyang matarung gihapon: ug ang balaan, pabilina siyang balaan gihapon.”

Ang pagano nga Roma naglutos sa mga Kristohanon sa Colosseum sa Siyudad sa Roma sulod sa madugoong kasaysayan niini, ug ang mga Kristohanong historyador nagbanabana nga sa panahon sa Mangitngit nga Kapanahonan sa pagmando sa kapapahan, usa ka gatos ka milyon nga mga martir ang gipamatay sa kapapahan; apan ang kapapahan nagalimod niana nga pag-angkon ug nagtakda sa banabana sa mga kalim-an ka milyon. Ang pagano ug ang kapapahang Roma kapwa naglutos sa mga matinumanong sumusunod sa Dios, ug ang modernong Roma magalutos usab sa matinumanong katawhan sa Dios sa kaulahiang mga adlaw.

“Daghan ang pagabilanggonon, daghan ang mokalagiw alang sa ilang kinabuhi gikan sa mga siyudad ug mga lungsod, ug daghan ang mahimong mga martir tungod kang Cristo diha sa pagbarog aron depensahan ang kamatuoran.” Selected Messages, book 3, 397.

Ang pagano nga Roma mibuntog sa tulo ka heograpikanhong babag samtang kini nagkuha sa pagpugong sa kalibotan. Ang papa nga Roma mibuntog sa tulo ka heograpikanhong babag samtang

kini nagkuha sa pagpugong sa kalibotan. Ang modernong Roma mibuntog sa Hari sa Habagatan (ang ateyistikong Unyong Sobyet) niadtong 1989, ug sunod nga pukanon niini ang mahimayaong yuta (ang Tinipong Bansa sa Amerika) sa haduol na nga balaod sa Domingo. Unya buntogon niini ang Egipto (ang tibuok kalibotan).

“Ang tibuok katilingban nagapahimutang ngadto sa duha ka dagkong pundok, ang masinugtanon ug ang masupilon. Sa hain niining duha ka pundok kita hikaplagaan?”

“Kadtong nagabantay sa mga sugo sa Dios, kadtong nanginabuhi dili sa tinapay lamang, kondili sa matag pulong nga nagagula gikan sa baba sa Dios, mao ang naglangkob sa iglesia sa buhi nga Dios. Kadtong mopili sa pagsunod sa Anticristo mga sakop sa dakong apostata. Napahimutang ilalom sa bandila ni Satanas, ilang gilapas ang balaod sa Dios, ug ginadala usab nila ang uban ngadto sa paglapas niini. Naningkamot sila sa paghimo sa mga balaod sa mga nasod sa paagi nga ang mga tawo magapakita sa ilang pagkamaunongon sa yutan-ong mga kagamhanan pinaagi sa pagyatak sa mga balaod sa gingharian sa Dios.

“Si Satanas nagapaling sa mga hunahuna pinaagi sa dili mahinungdanong mga pangutana, aron sila dili makakita sa mga butang nga may dako kaayong importansiya uban sa tin-aw ug dayag nga panan-aw. Ang kaaway nagaplano sa paglit-ag sa kalibotan.

“Ang gitawag nga Kristohanong kalibotan mao ang mahimong entablado sa dagko ug mapigusong mga panghitabo. Ang mga tawo nga anaa sa awtoridad maghimo ug mga balaod nga mokontrolar sa konsensiya, sumala sa panig-ingnan sa Kapapahan. Ang Babilonia magapainom sa tanang kanasoran sa bino sa kapungot sa iyang pakighilawas. Ang matag nasod maapil.” Manuscript Releases, volume 1, 296.

Aron sa pagpanalipod sa kamatuoran nga nag-ila sa “mahimayaong yuta” sa Daniel onse bersikulo kwarenta ug uno ingong simbolo sa Tinipong Bansa sa Amerika, ang Leon sa banay ni Juda nagbukas ngadto sa mga estudyante sa tagna sa ulahing mga adlaw sa prinsipyo sa tulo ka pilo nga paggamit sa tagna. Ang kahayag gikan niadtong ulahing unom ka bersikulo natukod pinaagi sa pagpadapat sa kasaysayan nga girepresentahan sa “kanunay” diha sa basahon ni Daniel, sumala sa gipahayag sa bersikulo traynta ug uno sa Daniel onse, ngadto sa ulahing unom ka bersikulo sa kapitulo. Ang maong pundamental nga kamatuoran (“ang kanunay”), nga nahimong yawe sa propetikong gambalay ni Miller, mao usab ang nagpatungha sa propetikong gambalay sa ulahing mga adlaw. Ang gambalay ni Miller gibase sa duha ka makapahimong biniyaan nga mga gahum sa paganismo ug papado nga naglutos sa katawhan sa Dios, ug ang gambalay sa ulahing mga adlaw gibase sa tulo ka makapahimong biniyaan nga mga gahum nga naglutos sa katawhan sa Dios sa ulahing mga adlaw.

Ang pagdugang sa kahibalo nga girepresentahan sa katapusang unom ka bersikulo sa Daniel onse, nga nagrepresentar sa pagdugang sa kahibalo nga miabot niadtong 1989, ug nga girepresentahan sa Suba sa Hiddekel, gisukol sa mga kaaway sa kamatuoran. Kana nga pagsukol mitultol ngadto sa usa ka pagsabot sa prinsipyo sa triple nga aplikasyon sa tagna, nga unang naila ingon nga usa ka triple nga aplikasyon sa Roma, nga mao ang hilisgutan nga nagpalig-on sa panan-awon sa tagnaong kasaysayan.

Diin walay panan-awon, ang katawohan mangahanaw: apan ang magabantay sa kasugoan, bulahan siya. Proverbio 29:18.

Ang tulo ka pilo nga paggamit sa tulo ka pagpakita sa Roma nag-ila nga ang relihiyon sa pagano ug papal nga Roma mao ang paganismo, ug nga ang ilang relihiyon gidumalahan sa usa ka tawo nga nagdala sa titulo nga Pontifex Maximus. Kining duha ka pagpakita sa Roma nagpakita nga tulo ka gahom nga heyograpikal ang pagapapason una pa sila maghari nga labing labaw sulod sa usa ka tinudlong yugto sa panahon, ug nga sila magahari gikan sa siyudad sa Roma nga may pito ka bungtod, nga mao ang ilang santuwaryo sa kalig-on. Silang duha nagpamatuod usab sa kamatuoran nga gilutos nila ang matinumanong katawhan sa Dios. Busa, pinasikad niining duha ka mga saksi, nahibalo kita nga ang relihiyon sa modernong Roma mao ang paganismo, ug nga siya pagadumalahan sa papa sa Roma kansang titulo mao ang Pontifex Maximus.

Sa dili pa makakupot sa kagamhanan ug maghari sa labing hataas nga paagi ang daku nga bigaon, ang modernong Roma kinahanglan una nga mabuntog ang tulo ka mga babag, ug ang unang babag anaa na sa nangagi pinaagi sa pagkapukan sa Unyong Sobyet niadtong 1989, ang walay-Dios nga kaaway sa Roma nga misukol sa gahum sa Roma sa Uropa. Ang sunod nga babag pagapukanon sa haduol nang moabot nga balaod sa Domingo sa Estados Unidos, ug unya ang Nagkahiusang mga Nasod mohatag sa iyang kagahum ngadto sa modernong Roma sulod sa hamubo nga panahon. Sa higayon nga kini hingpit nang mapalingkod sa trono, mahitabo ang paglutos sa kaulahiing mga adlaw.

Ang basahon ni Daniel, ug ilabina ang Revelation kapitulo otso, naghatag sa mga propetikong kinaiya sa Roma, nga nakaamot sa husto nga pagsabot sa modernong Roma. Usa niana nga mga kinaiya mao ang pagkabahin sa Romanong Imperyo ngadto sa Sidlakan ug Kasadpan, ingon nga gipatuman ni Constantine sa tuig 330. Ang pagano nga Roma ug ang papal nga Roma, kon hisgotan nga magkauban, nagsulti usab sa duruha ka kinaiya sa Roma. Ang pagkabahin ni Constantine nga nagmugna sa kasadpang Roma ug sidlakang Roma maoy ikaduhang saksi sa pagano ug papal nga Roma. Gitukod ni Constantine ang sibil nga awtoridad sa sidlakan, ug gibiyaan ang eklesiastikal nga awtoridad sa kasadpan. Ang pagano nga Roma nagrepresentar sa statecraft ug ang papal nga Roma nagrepresentar sa churchcraft. Ang sidlakan mao ang statecraft, ang kasadpan mao ang churchcraft, ingon sa gihulagway sa puthaw ug kolon sa Daniel dos, o sa laki nga sungay ug babaye nga sungay sa Daniel otso, o sa mga mananap nga mabangis sa Daniel siyete, ug sa mga mananap sa santuwaryo sa Daniel otso.

Ang Modernong Roma mamahimo usab nga may duruha ka kinaiya, nga naglangkob sa usa ka hiniusang simbahan ug estado, sa puthaw ug kolonon, ug sa pagpamalaod sa simbahan ug sa pagpamalaod sa estado; apan ang Modernong Roma may tuloan usab ka kinaiya. Sa Pinadayag kapitulo walo, ang kasadpang Roma ug ang sidlakang Roma sa literal ug sa simboliko gibahin ngadto sa tulo. Si Constantino, nga nagmando gikan sa sidlakang Roma, sa literal gibahin ang iyang gingharian ngadto sa iyang tulo ka mga anak, ug ang kasadpang Roma sa simboliko girepresentahan sa adlaw, bulan, ug mga bituon nga nagrepresentar sa tuloan ka porma sa pangagamhanan nga gigamit sa Romanong Imperyo. Busa, ang Modernong Roma, bisan tuod may duruha ka porma sa pagpamalaod sa simbahan ug sa pagpamalaod sa estado, magrepresentar usab

sa usa ka tuloan ka panaghiusa nga girepresentahan sa dragon, sa mapintas nga mananap, ug sa mini nga propeta.

Ang mga pagpakita sa pagano ug papa nga Roma nagtimaan sa komplikado nga profetikanhong pagkaporma sa katapusang Modernong Roma. Mao kini ang tulo-ka-pilo nga panaghiusa nga mahitabo sa umaabot na nga balaod sa Domingo nga magdala sa kalibotan ngadto sa Armageddon. Mao kini ang pangkalibotang “Larawan sa Mananap” nga maoy simbolo sa panaghiusa sa Simbahan ug Estado. Ang ulo niini mao ang Pontifex Maximus, nga nagmando gikan sa Lungsod sa Roma, nga mao ang lingkoranan sa iyang gahum. Ang sibil nga awtoridad sa tawo sa sala igahatag sa United Nations, ug ang kalibotan pugson sa pagdawat sa tulo-ka-pilo, apan duruha nga sistema sa antikristo, pinaagi sa mapugosong gahum sa Estados Unidos. Busa, maingon nga ang pagano nga Roma (ang dragon) diha sa Pinadayag kapitulo trese, bersikulo dos, mihatag sa pagkapapa “sa iyang gahum, sa iyang lingkoranan ug dakong awtoridad”, ang Estados Unidos, ingon nga gitipoan sa pagano nga Roma, nagatuman usab sa mao rang tulo ka buluhaton alang sa modernong Roma. Ang lingkoranan mao ang Siyudad sa Vaticano sa siyudad sa Roma nga may pito ka bungtod, ang awtoridad mao ang United Nations, ug ang gahum mao ang Estados Unidos. Magkauban silang nagdala sa kalibotan ngadto sa usa ka dapit diin ang pagkapapa “moabot sa iyang katapusan, ug walay motabang kaniya”.

Padayonon nato kining pagtuon sa sunod nga artikulo.

Ug ang ikaupat nga manulonda mibubo sa iyang panaksan ibabaw sa dakong suba sa Eufrates; ug ang tubig niini nauga, aron maandam ang dalan sa mga hari gikan sa sidlakan. Ug nakita ko ang tulo ka mahugawng espiritu nga sama sa mga baki nga migula gikan sa baba sa dragon, ug gikan sa baba sa mananap nga mapintas, ug gikan sa baba sa mini nga propeta. Kay sila mao ang mga espiritu sa mga yawa, nga nagahimo ug mga katingalahan, nga nangadto sa mga hari sa yuta ug sa tibook kalibutan, aron pagatigumon sila ngadto sa gubat niadtong dakong adlaw sa Dios nga Makagagahum sa ngatanan. Ania karon, moanhi ako ingon sa usa ka kawatan. Bulahan ang nagabantay, ug nagatipig sa iyang mga bisti, aron dili siya maglakaw nga hubo, ug ilang makita ang iyang kaulawan. Ug iyang gitigum sila ngadto sa usa ka dapit nga ginganlan sa pinulongang Hebreohanon ug Armagedon. Ug ang ikapito nga manulonda mibubo sa iyang panaksan ngadto sa hangin; ug dihay miabut nga dakong tingog gikan sa templo sa langit, gikan sa trono, nga nagaingon, Nahuman na. Pinadayag 16:12–17.